

Nr 65.

Av herr **Lind**, *angående höjning av landsfiskalernas förvaltningsbidrag.*

Vid fögderiförvaltningens omorganisation bestämdes landsfiskalernas förvaltningsbidrag till ett belopp av allenast 300 kronor. Att detta belopp icke tillnärmelsevis förslår till betäckande av landsfiskalernas kostnader för förvaltningen av sin tjänst är uppenbart och framgår tydligt av bilagda utredning i ärendet av den 16 januari 1920, till vilken jag hänvisar. Enligt denna utredning belöpa sig dessa kostnader till sammanlagt 3,400 kronor, vadan landsfiskalerna till bestridande av denna utgiftspost nödgas tillgripa icke allenast hela lönen, 2,000 kronor, och tjänstgöringspengarna, 1,000 kronor, utan även 100 kronor av dyrtidstillägget. Det kan icke vara staten värdigt att så avlöna en stor tjänstemannakår, som faktiskt härigenom och genom utebliven löneförbättring under förlidet år kommit i betryck och nödläge.

Nu utgående förvaltningsbidraget, 300 kronor, bör alltså höjas med minst 3,000 kronor, men då ett antal mindre distrikt finnas, i vilka omkostnaderna för tjänsten möjligen kunna nedbringas under 3,300 kronor, torde förvaltningsbidraget böra göras beroende av folkmängden i de olika distrikten.

Med hänvisning till föreningen Sveriges landsfiskalers underdåniga framställningar till Kungl. Maj:t i skrivelser sistlidne november och den 23 december 1919, som konstatera nödvändigheten av snar och effektiv hjälp, får jag härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta:
dels att i tilläggsstat eller extra stat för år 1920 upptaga och anslå nödiga medel till bestridande av landsfiskalernas förvaltningsbidrag under året sålunda, att för distrikt med en folkmängd av 5,000 innevånare och därunder anslås 2,300 kronor, i distrikt med en

folkmängd av mellan 5,000 och 10,000 innevånare 2,800 kronor och i distrikt med en folkmängd av över 10,000 innevånare 3,300 kronor samt att dyrtidstillägg måtte få åtnjutas jämväl å förvaltningsbidraget; och dels att i 1921 års stat måtte upptagas anslag av enahanda beskaffenhet.

Stockholm den 20 januari 1920.

O. Lind.

Bilaga.

Föreningen Sveriges landsfiskaler har sistlidne november månad ingått till Kungl. Maj:t med underdånig framställning om beredande åt landsfiskalerna av omedelbar och effektiv löneförhöjning. Den 23 december 1919 har föreningen hos Kungl. Maj:t i underdånighet anhållit att i avvaktan på en löneroglering, som uppenbarligen ej kan genomföras under innevarande år, komma i åtnjutande av högre förvaltningsbidrag från och med detta års ingång, enär största delen av landsfiskalernas lön för närvarande tages i anspråk till bestridande av de med tjänstens uppehållande nödiga omkostnader.

Enligt vad vi hava oss bekant, hava dessa framställningar hittills ej föranlett någon åtgärd från Kungl. Maj:ts sida. Visserligen har det hemställts, att jämväl landsfiskalerna skola komma i åtnjutande av den tillfälliga löneförbättring, som även detta år föreslås åt civila befattningshavare i statens tjänst, från vilken löneförbättring endast fögderiförvaltningens tjänstemän orättvist nog uteslötos under förlidet år, men även om en dylik tillfällig löneförbättring medför någon lindring i den börda landsfiskalerna hava att bära genom att nödgas bestrida förvaltningskostnaderna med sina löneinkomster, erfordras i allt fall en avsevärd höjning av förvaltningsbidraget.

I vår underdåniga framställning hava vi visat, hurusom dessa kostnader inom ett stort antal distrikt uppgå till minst lika högt belopp som lönen 3,000 kronor och förvaltningsbidraget 300 kronor, allt enligt följande specifikation:

Hyra för kontorslokal med värme och belysning	500: —
Skrivmaterialier samt andra kontorsutensilier	500: —
Pensionsavgift och telefon (av förbiseende för lågt upptaget i den und. framställningen)	400: —
Tings- och diverse andra tjänsteresor	200: —
Lön till tjänstebiträde	1,800: —
	Summa 3,400: —

vartill komma diverse mindre utgifter.

För sin och sin familjs bärgning är alltså landsfiskalen hänvisad till det dyrtidstillägg, som utgått och för år 1919 uppgått till omkring 2,700 kronor. Sportlerna av tjänsten äro synnerligen små och i stort sett ej att räkna med.

Att landsfiskal för tjänstens nöjaktiga bestridande i regel är hänvisad till att hålla biträde, är ett faktum, som ej torde kunna bestridas, och omkostnaden härför överstiger i allmänhet här ovan upptagna 1,800 kronor.

Då nu förvaltningsbidraget uppgår till allenast 300 kronor, kan man med fog framställa den fråga, om det är rättvist, att landsfiskalen skall med sina knappa löneinkomster bestrida förvaltningskostnaderna, i vad de överstiga nyssnämnda belopp. Svaret kan ej bliva mer än ett. Det är ju för statens räkning dessa kostnader utgå och då bör väl också staten vidkännas dem. Inom andra förvaltningsgrenar, t. ex. inom post och telegraf, hava vederbörande tjänstemän inga utgifter i och för tjänsten, och likväl hava dessa tjänstemän relativt betydligt högre lön än landsfiskalerna.

Följderna av berörda olyckliga förhållande hava visat sig på flera sätt, främst på kårens såväl kvalitativa som kvantitativa rekrytering, och om snar rättelse ej sker, är det fara värt, att vi inom en icke alltför lång framtid komma att lida brist ej blott på dugliga aspiranter utan på aspiranter över huvud taget.

Landsfiskalskåren befinner sig för närvarande i svårt nödläge, enär den ej tillnärmelsevis kan leva på nettointkomsterna av tjänsten. Om landsfiskalerna nu nödgas avvakta en stundande löneroglering för att komma i åtnjutande av en lön, vilken motsvarar det ansvar och det arbete, som är förbundet med deras tjänst, så må det väl dock ej vara för mycket begärt, att staten låter dem behålla den lilla lön de hava och icke tvingar dem att därav bestrida de utgifter, som äro oundgängligen förenade med tjänstens uppehållande. Att missnöje och djup förstämning är rådande inom kåren, torde ej väcka förvåning, och styrelsen för föreningen ser sig nödsakad att vända sig åt det enda håll, varest rättelse nu synes stå att vinna, med en varm och innerlig vädjan att behärta de rättvisa krav, som i ovanberörda hänseende framställts från kårens sida och vilka ineffattas i densamma den 23 sistlidne december ingivna underdåniga framställning.

Stockholm den 16 januari 1920.

Föreningen Sveriges landsfiskaler.

E. Ohlin.

Henry Rosén.

H. N:son Holmström.

Carl Dahlberg.

Einar Gottliebsson.

